בית-משפט השלום
ב ח י פ ה

בית משפט השלום בחיפה
הרוש נ' רדקס יבוא ושווק בע"מ
ת"צ 62210-11-17
סוג עניין: תובענה ייצוגית
תאריך פתיחה: 27 נובמבר 2017
במת חיסטנג: תמרת לעיריה

ובעניין:

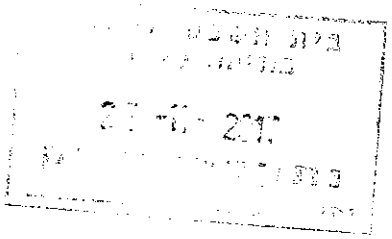
שניר הרוש, ת.ז 302765334
על-ידי ב"כ עוה"ד מרדכי הרוש
מרח' הנמל 33, ת.ד 33655 חיפה
טל': 04-8661724; פקס': 077-4702532

התובע;

- נ ג ד -

רדקס יבוא ושווק בע"מ, ח.פ 513373357
מאזור, שרת משה 45, מיקוד 5800272

הנתבעת;

מהות התביעה: כספית, חוזית, נזיקית.
סכום התביעה: **300,000 ₪.**
סכום התביעה האישית: **90 אג'.**

כתב תביעה

התובע, מר שניר הרוש, מתכבד להגיש תביעתו כנגד הנתבעת, רדקס יבוא ושיווק בע"מ. כתב תביעה זה מוגש בד בבד עם הבקשה לאישור תובענה ייצוגית ובהתאם לסעיף 5(א)(1) לחוק התובענות הייצוגיות, תשס"ו-2006 (להלן – "**התביעה**", "**הבקשה**" ו-"**חוק התובענות הייצוגיות**", בהתאמה). הטענות בתביעה זו נטענות במצטבר ולחלופין, לפי הקשר הדברים. אין בתביעה זו כדי להעביר את נטל הראיה מקום בו נטל זה רובץ לפתחה של הנתבעת או מי מטעמה.

על יסוד האמור בכתב תביעה זה, מתבקש בית המשפט הנכבד לזמן את הנתבעת לדין ולחייבה לשלם לתובע סך של 90 אג' וכן ליתן סעד הצהרתי הקובע את חובת הנתבעת לתקן את תוויות פחיות המשקה המיוצרים ו/או משווקים על-ידה, כך שתוויות פחיות המשקה יהלמו את דרישת התקנות, הן באשר פחיות המשקה שטרם שווקו והן באשר לפחיות המשקה המצויות ברשתות השיווק.

לשם הנוחות, ההפניה בכתב התביעה לנספחים, תהיה לנספחי הבקשה לאישור תובענה ייצוגית.

א. מבוא

1. מחזור בקבוקים ומיכלי משקה מהווה מטרה וערך בפני עצמו. בכוחו של המחזור להביא להקטנת כמויות הפסולת המיועדות להטמנה, ולייעול השירות התברואתי שניתן לאזרחי המדינה; בכוחו של המחזור לגרום לשיפור במצב הניקיון ברשות הרבים, וכן בכוחו של המחזור להביא לחיסכון ניכר במגזר התעשייתי.

2. בשנת 1999, חוקק בישראל חוק הפיקדון על מכלי משקה, התשנ"ט-1999 (להלן – "**חוק הפיקדון**") אשר התקבל בכנסת ביום **19.4.1999**. בהתאם להצעת החוק, החוק נועד לשפר את רמת הניקיון ברשות הרבים,

להקטין את כמות האשפה המופקת ונטמנת באמצעות הנהגת שיטה שתעודד ותמריץ ייצור ושימוש במכלי משקה הניתנים למיחזור.

3. במסגרת החוק נקבע כי על מיכלי משקה העשויים מכל חומר שהוא (למעט קרטון ושקיות), ואשר קיבולתם היא בין 0.1 ליטר ל-1.5 ליטר (לא כולל) ישולם במועד הרכישה פיקדון בסך של 30 אגי (להלן – "**הפיקדון**") ופיקדון זה יושב למי שישיב את המיכל למחזור באחת מעמדות המחזור הפרוסות במקומות שונים ברחבי הארץ, לרבות ברשתות השיווק עצמם.

4. בכדי ליידע את ציבור הלקוחות והרוכשים על אפשרות השבת המיכלים בתמורה לפיקדון, נקבע בסעיף 3 לחוק **<u>חובת סימון</u>**, ונאסר על יצרן ויבואן לשווק או לייצר מיכלי משקה החייבים בפיקדון, אלא אם מוטבעים או מודפסים עליהם בצורה הנראית לעין, המילים "חייב בפקדון" ובצמוד להם סכום הפיקדון.

5. מכוח חוק הפקדון, התקינה השרה לאיכות הסביבה את תקנות הפיקדון על מיכלי משקה. במסגרת התקנות נקבעו ההוראות הבאות:

> "2 הסימון שיוטבע או יודפס לפי סעיף 3 לחוק, על מכלי משקה החייבים בפיקדון, או על תווית שעליהם, יהיה כמפורט להלן:
>
> (1) המילים "חייב בפיקדון" יופיעו בגודל שיכסה באופן מלא שטח **שלא יפחת** מ-2 סנטימטרים רבועים;
>
> (2) סכום הפיקדון יופיע באותיות ובספרות שגודלן יכסה באופן מלא שטח **שלא יפחת** מ-0.5 סנטימטרים רבועים;"

6. למרות התכלית הראויה, למרות הוראות החוק החד משמעיות, הנתבעת עוברת על הוראות החוק והוראות התקנות, וגורמת במעשיה ומחדליה לנזקים לציבור הרוכשים את מוצריה, ואף למעלה מכך, למאמצים הכבירים שעושה המדינה לטובת הגדלת המחזור.

7. עניינה של תביעה זו, בתיקון מחדלי הנתבעת לעתיד, בדמות תיקון התוויות, כך שאלו יעמדו בדרישות החוק והתקנות, ולעבר, באמצעות תשלום פיצויים לתובע ולחברי הקבוצה שניזוקו.

ב. <u>רקע עובדתי</u>

8. התובע הוא תושב הצפון. התובע נוהג מפעם לפעם ללגום להנאתו בירה, ובין היתר נהג לרכוש פחיות בירה מיצרנים שונים, ובהם הנתבעת. גילוי נאות: התובע הוא בן משפחתו של הח"מ.

9. הנתבעת, היא חברה פרטית המאוגדת במניות ומושבה בישראל, המשווקת בישראל מגוון רחב של פחיות ובקבוקי בירה מיובאים מחו"ל.

העתק פרטי הנתבעת מרשם החברות מצ"ב **<u>כנספח "1"</u>**.

10. בין היתר, מייבאת ומשווקת הנתבעת פחית בירה קרושוביצה אימפריאל בתכולה של 500 מ"ל – בירה צ'כית זוכת פרסים, אשר צברה לה קהל לקוחות רב בישראל (להלן – "**בירה אימפריאל**"), וכן פחית בירה קרושוביצה צ'רנה בתכולה של 500 מ"ל – אף היא בירה צ'כית איכותית בעלת צבע כהה וטעם קליל (להלן – "**בירה צ'רנה**"). התובע רכש אף הוא, שלוש פחיות בירה מסוג אימפריאל וצ'רנה אותן משווקת הנתבעת.

11. פחיות הבירה אימפריאל וצ'רנה נמכרות כאשר כיתוב בשפה זרה מעטר את רובם, ובגב הפחיות, ישנו כיתוב בן מספר שורות בשפה העברית. מבין המלל המופיע בשפה העברית, ובין הכיתובים השונים מופיע כיתוב באותיות זעירות של המילים "חייב בפיקדון 30 אג'", כשהוא מובלע ונעלם בתוך רצף הטקסט.

העתק צילומי פחית הבירה אימפריאל, מצ"ב **כנספח "2".**

העתק צילומי פחית הבירה צ'רנה, מצ"ב **כנספח "3".**

12. גודל הכיתוב, הן ביחס למילים "חייב בפיקדון" והן ביחס לסכום הפיקדון, אינו עומד בדרישות התקנות, והוא **קטן משמעותית** מגודל הכיתוב המינימאלי, הקבוע בתקנות. כל צרכן סביר אשר יעיין ויסרוק בעיניו את המיכל לא יגלה כיתוב זה, והוא יעלם מעיניו.

13. התובע רכש כאמור שלוש פחיות בירה אימפריאל וצ'רנה, וזאת לצד רכישות מוצרים שונים, ובהם בקבוקי בירה שונים מתוצרת מקומית. יום לאחר שצרך את פחיות הבירה, ביקש התובע לבחון האם הוא יכול להשיב את הפחיות כנגד תשלום פיקדון.

14. כצרכן סביר, זכר התובע כי לא כל מיכלי המשקה מזכים בפיקדון ולכן סרק בעיניו את הפחיות הריקות, על-מנת להיווכח בהתאם לכתוב עליהן, האם ניתן להשיבן בתמורה לפיקדון, אם לאו.

15. משלא איתר התובע כאמור, סבר התובע, כי חובת הפיקדון איננה חלה על פחיות מיובאות, ועל כן, ולאחר שסרק בעיניו את הפחיות ולא הבחין בכיתוב, אשר אינו עומד בהוראות החוק והתקנות, ונבלע בתווית לאור גודלו המזערי, השליך התובע את הפחיות לפח האשפה.

16. בשיחת סלון שערך התובע, התברר לו כי כל מיכל משקה העשוי מכל חומר, למעט קרטון וניילון, עד ל-1.5 ליטר, ניתן להשיבו ולקבל בתמורה את סכום הפיקדון, כאשר הוראה זו חלה על כל בקבוק ופחית שנמכרו בישראל, לרבות פחיות המיובאות מחו"ל לממכר בארץ.

17. התובע שב איפוא למקום רכישת הפחיות, ובחן את הכתוב על גבי הפחיות בקפידה. או אז, הבחין התובע בכיתוב הזעיר "חייב בפיקדון". התובע הסיק, כי הנתבעת הבליעה במתכוון את הכיתוב על-מנת לחסוך בעלויות ומסיבות שונות.

18. התובע אף מצא לנכון לצלם פחיות משקה אחרות, בהן הקידום עומד בדרישת החוק והתקנות, על-מנת להמחיש את גודל המחדל.

העתקי צילומי פחיות שונות בהן הכיתוב ברור לעין וקריא, מצ"ב **כנספח "4".**

19. התובע פנה להתייעץ עם הח"מ ובעקבות ייעוץ משפטי שקיבל, החליט להגיש בקשה זו אשר מטרתה, בראש ובראשונה, לגרום לנתבעת לקיים את הוראות הדין ולמנוע הישנות מקרים אלו.

חיפה
למק
278

ג. עילות התביעה

20. התובע יטען כי מעשי ומחדלי הנתבעת המתוארים לעיל, והפרת הוראות החוק והתקנות, מבססים לו עילות תביעה בגין הפרת חובה חקוקה, הפרת הוראות חוק הגנת הצרכן, ורשלנות, והכל כפי שיפורט להלן.

ג(1). הפרת חובה חקוקה

21. בהתאם לסעיף 63 לפקודת הנזיקין, לשם גיבושה של עוולת הפרת חובה חקוקה נדרש קיומם **המצטבר** של חמישה יסודות פוזיטיביים (ע"א 145/80 **ועקנין נ' המועצה המקומית בית שמש** (פורסם בנבו, 9.11.1982):

> "(א) חובה המוטלת על המזיק מכוח חיקוק;
> (ב) החיקוק נועד לטובתו או להגנתו של הניזוק;
> (ג) המזיק הפר את החובה המוטלת עליו;
> (ד) ההפרה גרמה לניזוק נזק;
> (ה) הנזק אשר נגרם הוא מסוגו ומטבעו של הנזק אליו נתכוון החיקוק".

22. בנוסף, קיים יסוד נגטיבי, סייג שבהתקיימותו לא תתגבש עוולת הפרת חובה חקוקה ולפיו אין התובע זכאי בשל ההפרה לתרופה מפורשת בפקודת הנזיקין, אם החיקוק לפי פירושו הנכון התכוון להוציא תרופה זו. (ראו, למשל: ע"א 5792/99 **תקשורת וחינוך דתי-יהודי משפחה (1997) בע"מ – עיתון "משפחה" נ' אס.בי.סי פרסום, שיווק וקידום מכירות בע"מ – עיתון "משפחה טובה"** (פורסם בנבו, 23.5.2001)).

23. התובע יטען כי הנתבעת הפרה את החובה החקוקה הקבועה בהוראות סעיף 3 לחוק הפיקדון ואת תקנה 2 לתקנות פיקדון מיכלי המשקה. הוראות סעיף 3 לחוק הפיקדון אוסרות על יצרן או יבואן למכור בישראל בקבוקי משקה אלא אם אלו נושאים את הכיתוב "חייב בפיקדון" ואת סכום הפיקדון. הוראות תקנה 2 לתקנות פיקדון מיכלי המשקה קובעות את גודל הכיתוב המינימאלי: המילים "חייב בפיקדון" חייבות להופיע בגודל שיכסה באופן מלא שטח **שלא יפחת** מ-2 סנטימטרים רבועים, וסכום הפקדון (30 אג') חייב להופיע באותיות ובספרות שגודלן יכסה באופן מלא שטח שלא יפחת מ-0.5 סנטימטרים רבועים.

24. כבר נקבע בעבר כי הוראות החיקוקים האמורים **נועדו להטיב עם הציבור**. כך למשל, נקבע בת"צ (מחוזי ת"א) 19279-07-12 **כהן-חללה נ' רד בול (ישראל) בע"מ** (פורסם בנבו, 21.9.2015)), על-בסיס ניתוח דברי ההסבר להצעת חוק הפיקדון:

> "מבקש טוען כי באי-סימון הפיקדון על מכלי המשקה כדין יש כדי לסכל את תכלית החוק והתקנות. בדברי ההסבר להצעת חוק הפיקדון נכתב כי שתי מטרות עיקריות לחוק: [...] האחת – שיפור רמת הניקיון ברשות הרבים, והשניה – הקטנת כמות האשפה המופקת והנטמנת, והנהגת שיטה שתעודד ותמריץ ייצור ושימוש במכלי משקה הניתנים למיחזור. במקומות שונים בעולם נבחנו שיטות שונות המיועדות להשיג את המטרות האמורות. בחינת השיטות השונות הביאה למסקנה, ששיטת הפיקדון הוכחה כיעילה ביותר שכן היא הביאה, מצד אחד, למידת השבה של מכלי משקה ריקים בשיעור הגבוה ביותר, ומצד שני, לעידוד המיחזור או השימוש החוזר במכלי המשקה בשל ערכם הכספי. (הצעת חוק הפיקדון על מכלי משקה, התשנ"ט–1998, ה"ח 214, 215)
>
> מהאמור לעיל עולה כי החיקוק נועד לטובת הציבור בכללותו לצורך שיפור רמת הניקיון והעידוד למחזור. **כמו-כן הסימון על-גבי הפחיות נועד בין השאר להביא לידיעת הצרכן כי יוכל לקבל את הפיקדון שהפקיד בעבור מכל המשקה שרכש – על-כן נכתב כי עליו להיות נראה לעין – ולעודדו להשיב את המכל תמורת סכום הפיקדון**."

25. מפסיקה זו ברור, כי היסוד השני הדרוש לצורך התקיימות עילה מכוח הפרת חובה חקוקה – מתקיים.

26. הפרת החובה החקוקה גרמה לתובע לנזק ממוני, בדמות 30 אגי לכל פחית ופחית שרכש. שכן אילו היה מופיע על גבי הפחית הכיתוב הדרוש בהתאם להוראות התקנות, לבטח היה התובע מבחין בו, ומבקש להשיבו למחזור בתמורה לפקדון, חלף השלכתו לאשפה. המדובר, בהתאם לפסיקה שאוזכרה לעיל, בדיוק בנזק שאותו ביקש מתקין התקנות למנוע.

ג(2). רשלנות

27. עוולת הרשלנות, קבועה בסעיף 35 לפקודת הנזיקין, וקובעת כך:

> "עשה אדם מעשה שאדם סביר ונבון לא היה עושה באותן נסיבות, או לא עשה מעשה שאדם סביר ונבון היה עושה באותן נסיבות, או שבמשלח יד פלוני לא השתמש במיומנות, או לא נקט מידת זהירות, שאדם סביר ונבון וכשיר לפעול באותו משלח יד היה משתמש או נוקט באותן נסיבות - הרי זו התרשלות; ואם התרשל כאמור ביחס לאדם אחר, שלגביו יש לו באותן נסיבות חובה שלא לנהוג כפי שנהג, הרי זו רשלנות, והגורם ברשלנותו נזק לזולתו עושה עוולה".

28. על מנת להוכיח את קיומה של עוולת הרשלנות יש להראות התקיימותם של ארבעה יסודות: קיום חובת זהירות מושגית וחובת זהירות קונקרטית; הפרת חובת הזהירות - התרשלות; קיומו של נזק; קשר סיבתי בין ההתרשלות לגרימת הנזק.

29. התובע יטען כי בנסיבות העניין, רשלנות הנתבעת גלויה על-פני השטח. הנתבעת כגורם המציע את מרכולתו לקהל הרחב, חייבת לציבור הלקוחות חובת זהירות, והיה עליה לצפות כי אילולא תעמד בחובות המוטלות עליה ותסמן את מיכלי המשקה שלה כנדרש, ייגרם ללקוחות הנזק הממוני שעליו מלין התובע.

30. משהופרה חובת הזהירות, באמצעות הכיתוב הזעיר, הרי שיש להורות לנתבעת לפצות את התובע בשיעור הנזקים שהנתבעת במעשיה ומחדליה גרמה להם.

ג(3). הפרת הוראות חוק הגנת הצרכן

31. סעיף 2(א) לחוק הגנת הצרכן קובע:

> "לא יעשה עוסק דבר – במעשה או במחדל, בכתב או בעל פה או בכל דרך אחרת לרבות לאחר מועד ההתקשרות בעסקה – העלול להטעות צרכן בכל ענין מהותי בעסקה (להלן – הטעיה); בלי לגרוע מכלליות האמור יראו ענינים אלה כמהותיים בעסקה:
>
> (1) הטיב, המהות, הכמות והסוג של נכס או שירות;
>
> ...
>
> (4) השימוש שניתן לעשות בנכס או בשירות, התועלת שניתן להפיק מהם והסיכונים הכרוכים בהם;"

32. התובע יטען כי הנתבעת פעלה בניגוד לקבוע בסעיף 2(א) לחוק הגנת הצרכן, ומשלא ידעה את התובע **כנדרש בחוק הפיקדון ובתקנות הפיקדון על מיכלי המשקה**, אודות אפשרות השבת מיכל המשקה בתמורה לפקדון.

33. סעיף 31 לחוק הגנת הצרכן קובע כי מעשה או מחדל בניגוד לסעיפים האמורים דינו כדין עוולה נזיקית המזכה את הנפגע בסעד. לצורך הוכחת עילה זו, על הטוען להוכיח שלושה יסודות: (א) הטעיה; (ב) נזק (ג) קשר סיבתי בין ההטעיה לבין הנזק. וכך נקבע למשל, בע"א 10085/08 **תנובה – מרכז שיתופי נ' עזבון המנוח ראבי ז"ל** (פורסם בנבו, 4.12.2011):

> "השדה המשפטי אשר בו יש לבחון את תוצאות מעשיה של תנובה במקרה דנן הוא דין

הנזיקין, אליו מפנה סעיף 31(א) לחוק הגנת הצרכן המורה אותנו כי: "דין מעשה או מחדל בניגוד לפרקים ב', ג' ד' או ד'1 כדין עוולה לפי פקודת הנזיקין [נוסח חדש]".

בפנינו אפוא עוולה צרכנית שרגליה נטועות בחוק הגנת הצרכן אך גופה וראשה מעוצבים על פי עקרונות יסוד ודוקטרינות מתחום דיני הנזיקין. במילים אחרות, על מנת שהתובע על פי עוולה צרכנית זו יזכה בסעד כספי עליו להוכיח נזק וכן עליו להראות כי קיים קשר סיבתי בין ההתנהגות העוולתית ובין הנזק הנטען. כך בתביעה אינדיבידואלית הנסמכת על עוולה צרכנית לפי חוק הגנת הצרכן וכך גם בתובענה ייצוגית הנסמכת על עוולה כזו (ראו דברי השופט (כתוארו אז) מ' חשין בדיון הנוסף בעניין ברזני)."

34. יסודות אלו מתקיימים בענייננו:

35. (א) הנתבעת הטעתה את התובע בכך שלא גילתה לו אודות אפשרות השבת מיכלי המשקה בתמורה לפקדון, בדרכים המפורשות שנקבעו בחוק.

36. (ב) התובע סבל נזק ממוני – המתבטא באובדן סכום הפיקדון ששולם בעבור הפחיות אותן משווקת הנתבעת.

37. (ג) קיים קשר סיבתי משפטי ועובדתי כאחד בין ההטעיה לבין הנזק, שכן אלמלא ההטעיה היו התובע משיב את המיכלים בתמורה לפיקדון וכך היה נמנע הנזק.

ד. <u>נזקי התובע</u>

38. התובע יטען כי בשל מעשי ומחדלי הנתבעת נגרם לו נזק ממוני בדמות אובדן סכום הפיקדון בסך 30 אג' לכל פחית ופחית. התובע רכש שלוש פחיות מאת הנתבעת ומכאן שסכום התביעה עומד על הסך של **<u>90 אג'</u>**.

ה. <u>סוף דבר</u>

39. אשר על כן מתבקש בית המשפט הנכבד לקבל לרישום תביעה זו כתובענה ייצוגית בהתאם לבקשה, וכן ליתן את הסעדים הכספיים וההצהרתיים המפורטים ברישא תביעה זו ו/או כל סעד נוסף שבית המשפט ימצא לנכון.

40. כמו כן, מתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את הנתבעת בהוצאות תביעה זו, לרבות שכ"ט עו"ד בתוספת מע"מ כדין.

_____

מרדכי אושר הרוש, עו"ד
ב"כ התובע

חיפה, היום 27 בנובמבר, 2017.

תקנות תובענות ייצוגיות, תש"ע-2010
טופס 3
(תקנה 19)

הודעה למנהל בתי המשפט[1]

לכבוד
מנהל בתי המשפט

הנדון: הודעה לפי חוק תובענות ייצוגיות

מספר תיק:
בבית משפט: השלום בחיפה
שמות הצדדים: 1. שניר הרוש באמצעות ב"כ מרדכי הרוש
2. באמצעות ב"כ
3. באמצעות ב"כ

נגד

רדקס יבוא ושווק בע"מ באמצעות ב"כ

פרטי המודיע:
שם: עוה"ד מרדכי הרוש
כתובת: הנמל 33, ת.ד 33655 חיפה
תפקיד בהליך: ☐ תובע ☐ נתבע ☐ ב"כ תובע ☒ ב"כ נתבע ☐ חבר קבוצה ☐ אחר

זאת הודעה על:

☒ הגשת בקשה לאישור לפי סעיף 6(א) לחוק; הגדרת הקבוצה לפי הבקשה: כל הצרכנים שרכשו בשבע שנים האחרונות פחיות בירה צ'רנה ובירה אימפריאל (כהגדרתן בבקשה) אשר המשיבה לא ציינה על גבי הפחיות את הכיתוב חייב בפיקדון בהתאם להוראות הדין; מועד הגשת הבקשה: 27.11.2017; שאלות של עובדה או משפט המשותפות לקבוצה לפי הבקשה: האם חלה על המשיבה חובת הסימון בהתאם להוראות חוק הפיקדון על מיכלי משקה, התשנ"ט-1999; תמצית הבקשה לאישור התובענה: המבקש טוען כי המשיבה אינה מסמנת את פחיות המשקה שאותן היא מייבאת ומשווקת בישראל, בהתאם להוראות החוק; הסעד המבוקש: פיצוי כספי וסעד הצהרתי; הסכום או השווי המשוערים של תביעותים של כל הנמנים עם הקבוצה: 150,000 ₪ [סה"כ 20 מילים];

☐ החלטת בית משפט להתיר צירוף של אדם לקבוצה לפי סעיף 10(ב) לחוק;

☐ החלטת בית משפט בדבר אישור תובענה ייצוגית או בדבר דחייה של בקשה לאישור לפי סעיף 14: הגדרת הקבוצה לפי סעיף 14(א)(1): ; עילות התובענה והשאלות של עובדה או משפט המשותפות לקבוצה לפי סעיף 14(א)(3): ; הסעדים הנתבעים: [סה"כ 20 מילים];

☐ החלטת בית המשפט ולפיה ניתן להגיש בקשה למינוי תובע מייצג או בא כוח מייצג במקום תובע מייצג או בא כוח מייצג לפי סעיף 16(ד)(1) לחוק;

☐ לא הוגשה לבית המשפט, בתוך התקופה שקבע, בקשה למינוי תובע מייצג או בא כוח מייצג במקום כל התובעים המייצגים או כל באי הכוח המייצגים בתובענה ייצוגית אשר בית המשפט אישר את הסתלקותם או מצא שנבצר מהם להמשיך בתפקידם לפי סעיף 16(ד)(2) לחוק;

☐ הגשת בקשה לאישור הסדר פשרה לפי סעיף 18(ג) לחוק;

☐ החלטת בית משפט בכל הנוגע להסדר פשרה לפי סעיף 19 לחוק;

---

[1] פורסם ק"ת תש"ע מס' 6915 מיום 29.7.2010 עמ' 1442.

☐ אחר:

להודעה זו מצורפים המסמכים האלה:

1. בקשה לאישור תובענה ייצוגית
2. כתב תביעה
3. תצהיר
4.
5.

27.11.2017

